

خارج کردن خود از قید و بندهای تشریفاتی بود. ایشان با تمام قدرت از ساده‌زیستی خود مراقبت می‌کرد.

یکی دیگر از ویژگی‌های ایشان اعتقاد جدی به چهارچوب‌های نظام اسلامی بود. ایشان با تمام وجود به این چهارچوب‌ها، ارزش‌های انقلاب و حفظ خطوط قرمز نظام ایمان داشت و مراقبت می‌کرد. به نظر من اینها در توفیقاتش بسیار مؤثر بودند.

نکته بارز دیگر در شخصیت ایشان که حضرت آقا هم اشاره کردند روحیه خستگی‌ناپذیری ایشان بود. بعضی وقت‌ها ساعت ۳ نیمه شب از سفرهای سنگین خارجی برمی‌گشت و به من می‌گفت ساعت ۶ صبح جلسه هیئت دولت را برگزار کن. وقتی هم که می‌آمد، می‌دیدم تمام گزارش‌هایی را که در مدت غیبت ایشان نوشته و تحویل‌شان داده بودم خوانده و به جلسه آمده است.

ایشان عمیقاً معتقد به ظرفیت‌های کشور بود. اعتقاد داشت مشکلات و مسائل کشور با ظرفیت‌های کشور قابل حل هستند. ما هیچ وقت از مسائل بین‌المللی غافل نبودیم، اما ایشان اداره کشور را ابداً منوط به عوامل بیرونی نکرد. هر مشکلی که پیش می‌آمد، در داخل کشور به دنبال حل مسئله بود.

به زغم اینکه در آغاز که کار را شروع کردیم با مشکلاتی مواجه بودیم که دست‌کم از جنبه تئوریک و نظری حل آنها بسیار مشکل بود، اما من هرگز آقای رئیسی را در حالت بن‌بست و ناامیدی ندیدم. من این را در مجلس و جاهای دیگر گفته‌ام که ما در ابعاد مختلف از جمله بخش درمان گرفتار بودیم. در مقطعی روزی ۷۰۰ نفر در اثر کرونا از بین می‌رفتند و امکانات و واکسن و دارو وجود نداشت و فرزند پدري که کرونا گرفته بود از پشت شیشه آی.سی.یو هم جرئت نمی‌کرد برود و او را تماشا کند. صاحبان مرده‌های ناشی از کرونا در صدمت متری پیکر عزیزان خود می‌ایستادند و جنازه‌های آنها را تماشا می‌کردند که با طناب بسته و در گور‌ها می‌شدند. باز در اینجا روحانیون جهادی ما بودند که این وضعیت را تغییر دادند و با جانفشانی غسل و تدفین این مرده‌ها را انجام می‌دادند، ولی واقعیت این است که اوایل این‌گونه نبود.

در مسائل کالاهای اساسی، درآمد‌ها، فروش نفت، توسعه کشور مشکل داشتیم. تمام منابع ما در بیرون از کشور قفل شده بودند. وضعیت بسیار ناگواری بود،

ولی آقای رئیسی با روحیه بالا و مجاهدانه ایستاد و این مسائل را حل کرد.

حضرت آقا شعار سال گذشته را مهار تورم و رشد تولید اعلام فرمودند، اما امسال فرمودند جهش تولید. چرا؟ برای اینکه بسترش فراهم شده بود. یکی دیگر از ویژگی‌های ایشان مردمداری و عشق به مردم بود. ایشان هر سفری که تشریف می‌برد حتماً باید به محروم‌ترین نقطه آن منطقه سر می‌زد. می‌رفت و راحت با مردم می‌نشست و گفتگو می‌کرد.

ایشان فوق‌العاده روی این نکته اصرار داشت که تدابیر آقا به هیچ‌وجه نباید روی زمین بمانند. حقیقتاً مقید بود که حتی یکی از دستورات آقا معطل نماند و تمام قدرت دولت و خودش را برای اجرای فرامین ایشان به کار می‌گرفت.

تحولاتی که در زمینه دیپلماسی اتفاق افتادند، حتی تصورش هم در طی این مدت محدود، کار دشواری بود. بعد از شهادت این عزیزان، هیئت‌هایی از خارج کشور آمدند که بعضی از آنها بی‌سابقه بودند. این که درگذشت شخصیتی تا این حد در سطح دنیا انعکاس رسمی داشته باشد بسیار عجیب بود. اینکه عزای عمومی اعلام کنند، دشمنان ما اطلاعیه دادند و از شهادت ایشان اظهار تأسف کردند. وقتی برخی از تماس‌های تلفنی یا حضوری برقرار می‌شد، انسان عمق ارتباطی را که ایشان توانسته بود برقرار کند احساس می‌کرد.

یکی از ویژگی‌های شهید رئیسی این بود که پس از پنج دقیقه مذاکره با سران کشورها قادر بود با آنها نوعی رابطه عاطفی خودمانی و صمیمانه‌ای برقرار کند که حلال مشکلات بود. ورود به برخی از پیمان‌های بین‌المللی‌ای که امروز امریکائی‌ها داخل آنها نشسته‌اند و بسیاری از کشورها هنوز نتوانسته‌اند به آنها وارد شوند، از جمله پیمان شانگهای و بریکس و تجارت آزاد اوراسیا.

اتفاقات بزرگی در این کشور رخ داده‌اند. حضرت آقا توصیه کردند مراقبت کنید این دستاوردها دچار چالش نشوند، چون دستاوردهای بزرگی هستند. امروز تحریم‌ها سر جای خودشان هستند، آثارشان را هم دارند. منکر این قضیه هم نمی‌شویم. منتها ایشان از روز اول راه‌برد بسیار هوشمندانه‌ای را انتخاب کردند و گفتند ما تمام تلاشمان را می‌کنیم که تحریم‌ها را رفع کنیم، مذاکراتمان

را ادامه می‌دهیم، اما معطل تصمیم آنها نخواهیم ماند و همین کار را هم کردند.

واقعاً پر کردن جای خالی شهید رئیسی بسیار سخت است. امیدواریم خداوند خودش کمک کند و ما بتوانیم مسیری را که ایشان با خون دل باز کردند ادامه بدهیم. ایشان مسائل زیادی را تحمل کردند تا کشور آرامش داشته باشد.

من این را خدمت حضرت آقا عرض کردم که ایشان بعضی وقت‌ها از بعضی از مسائل خیلی ناراحت و دلگیر می‌شد و خیلی به ایشان فشار می‌آمد و می‌خواست عکس‌العملی نشان بدهد یا کلمه‌ای در سخنرانی‌اش بگوید یا در دولت کلمه‌ای بگوید یا در جایی حرفی بزند. حداقل چندین بار این اتفاق افتاد که وقتی این حالت برایش پیش می‌آمد و می‌گفت: فلانی! فکر می‌کنم اگر این حرف را بزنم یا این کار را بکنم، دل آقا مکدر می‌شود. از این موضوع می‌گذشت و خودش هم آرام می‌شد. این همان قضیه توسل است.

یک کسی رئیس جمهور شده و این حجم از کار و مشغله دارد، ولی نه دعای کمیلش حذف شده، نه دعای توسل، نه دعای ندبه، نه دعای سلماتش حذف شده است. اگر کسی کارش فقط عبادت بود، باز نمی‌توانست این حجم از عبادت را انجام بدهد. اگر کارش فقط تحقیق و پژوهش و تدریس بود، نمی‌توانست این حجم کار را انجام بدهد. این برکتی است که در زندگی یک آدم متوکل متوسل به خدا پیوسته اتفاق می‌افتد، منتها ایشان به این اعمال مقید بودند.

ابعاد معنوی شهید رئیسی ابعاد کاملاً متعبدانه بود. در عین حال عملکرد یک مدیر اجرایی هوشمند مجاهد با تشخیص بالا را داشتند. آقای رئیسی را هرگز کسی تسلیم در برابر مسائل ندید. اولویت‌ها را هم گم نمی‌کرد. نه اولویت‌ها را گم می‌کرد، نه در تشخیص اشتباه می‌کرد و نتیجه‌اش می‌شود همین کارهایی که صورت گرفتند. واقعا کشور به یک کارگاه تبدیل شده و شما به هر استانی که بروید همین وضعیت است. عزیزان ما در مجلس و در دولت شهادت می‌دهند که در تمام کشور وضعیت به همین شکل است. کارهای زیادی انجام شده‌اند که قطعاً در آنها خیر کثیر وجود دارند و برکات آن به روح این شهدای عزیز خصوصاً آیت‌الله رئیسی خواهد رسید ان‌شاءالله.

بعضی وقت‌ها ساعت ۳ نیمه شب از سفرهای سنگین خارجی برمی‌گشت و به من می‌گفت ساعت ۶ صبح جلسه هیئت دولت را برگزار کن. وقتی هم که می‌آمد، می‌دیدم تمام گزارش‌هایی را که در مدت غیبت ایشان نوشته و تحویل‌شان داده بودم خوانده و به جلسه آمده است

رئیس‌عزیز

ویژه‌نامه چهلین روز عروج شهدای خدمت